

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023- 18 ( )/15/JG

Warszawa, dnia 5 listopada 2015 r.

DECYZJA DIH - IV/ 21 /2015

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr 117/2015 Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach z dnia 18 sierpnia 2015 r. (nr akt PU.8361.127.2015), na podstawie której przedsiębiorcę Carry Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu, zobowiązano do uiszczenia na rzecz Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach kwoty 398,07 zł (trzysta dziewięćdziesiąt osiem złotych siedem groszy) tytułem przeprowadzonych kosztów badań laboratoryjnych produktu, tj. kurtki damskiej, index FQ-64-014, kod EAN 2000040431206, kolor beżowy, wielkość L (obwód klatki piersiowej 95-98, obwód talii 75-78, obwód bioder 101-104) skład surowcowy: tkanina: bawełna 100%, podszewka: poliester 100%, import i dystrybucja: Carry Sp. z o.o ul. Małe Garbary 9, 61-756 Poznań, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniu 27 kwietnia 2015 r. inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach, zwanego dalej „Świętokrzyskim WIIH”, przeprowadzili kontrolę w należącym do Carry Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu, zwanym dalej również: „stroną postępowania” sklepie mieszczącym się przy ul. Warszawskiej 26, 25-317 Kielce (Galeria Korona). Stosownie do art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. z 2015 r., poz. 584 z późn.zm.), zwanej dalej: „ustawą o sdg”, kontrola została poprzedzona zawiadomieniem o zamiarze wszczęcia kontroli, które zostało doręczone przedsiębiorcy w dniu 10 kwietnia 2015 r.

W toku działań kontrolnych pobrano do badań laboratoryjnych między innymi próbkę wyrobu – kurtkę damską, index FQ-64-014, kod EAN 2000040431206, kolor beżowy, wielkość L (obwód klatki piersiowej 95-98, obwód talii 75-78, obwód bioder 101-104) i przekazano do badań laboratoryjnych w Specjalistycznym Laboratorium Produktów Włókienniczych

i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi, celem sprawdzenia składu surowcowego. Pobranie próbki udokumentowano w protokole pobrania próbki nr 095076.

Wyniki badań przeprowadzonych przez ww. laboratorium wykazały, że rzeczywisty, laboratoryjnie ustalony procentowy skład surowcowy przedstawiał się następująco: tkanina wierzchnia – 100% bawełna; podszywka – 100% poliester; ściągacz – 97,6%, bawełna i 2,4% elastan. Tym samym był niezgodny z deklarowanym na wszywce informacyjnej produktu, na której wskazano jak następuje: tkanina wierzchnia – 100% bawełna; podszywka – 100% poliester; nie wymieniono zaś składu surowcowego ściągacza. Wyniki badań laboratoryjnych udokumentowano w sprawozdaniu z badań Specjalistycznego Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi nr 251/PW/154/2015 z dnia 26 czerwca 2015 r.

Pismem z dnia 1 lipca 2015 r. Świętokrzyski WIIH powiadomił Carry Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu o wynikach badań laboratoryjnych oraz pouczył o możliwości zbadania zabezpieczonej próbki kontrolnej. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu prawa do zbadania próbki kontrolnej, o czym poinformował pismem z dnia 13 lipca 2015 r. Ponadto strona postępowania wniosła o wskazanie regulacji, które nakładają na przedsiębiorcę obowiązek umieszczania informacji o składzie surowcowym detali i części wyrobu odzieżowego, i których części wyrobu regulacja dotyczy. W związku z powyższym, w dniu 20 lipca 2015 r., Świętokrzyski WIIH udzielił odpowiedzi na zapytanie przedsiębiorcy wskazując, iż zastosowanie znajduje w takim przypadku rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1007/2011 z dnia 27 września 2011 r. w *sprawie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, a także uchylenie dyrektywy Rady 73/44/EWG oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 96/73/WE i 2008/121/WE* (Dz. U. UE.L z 27 września 2011 r., Nr 272, s.1 z późn. zm.) (zwane dalej „rozporządzeniem włókienniczym”).

W dniu 24 lipca 2015 r. Świętokrzyski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wynikającego z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o *Inspekcji Handlowej*” obowiązku uiszczenia przez przedsiębiorcę Carry Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu zwrotu równowartości kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Jednocześnie w ww. zawiadomieniu stronę postępowania poinformowano o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszenia żądań, zgodnie z wymaganiami art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), zwanej dalej: „*Kpa*”. W odpowiedzi na powyższe, w dniu 7 sierpnia 2015 r. strona postępowania wystosowała pismo, w którym poinformowała, że w jej ocenie, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia włókienniczego składnik, który nie jest podszywką i stanowi poniżej 30% masy całkowitej wyrobu włókienniczego nie podlega obowiązkowi etykietowania i oznakowania. Warunki te zaś spełnia ściągacz w kwestionowanej kurtce.

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości, działając na podstawie art. 5 ust. 2 i art. 30 ust. 1 ustawy z o *Inspekcji Handlowej*, zwanej dalej: „ustawą o *Inspekcji Handlowej*”, Świętokrzyski WIIH wydał w dniu 18 sierpnia 2015 r. decyzję nr 117/2015 nr akt PU.8361.127.2015, na mocy której przedsiębiorcę Carry Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu zobowiązano do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań wyrobu: kurtki damskiej, index FQ-64-014, kod EAN 2000040431206, kolor beżowy, wielkość L (obwód klatki piersiowej 95-98 obwód talii 75-78, obwód bioder 101-104), w wysokości 398,07 zł (słownie: trzysta dziewięćdziesiąt osiem złotych zł, siedem groszy), niespełniającego wymagań określonych w deklaracji producenta w zakresie rzeczywistego procentowego składu surowcowego.

W dniu 21 września 2015 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów otrzymał za pośrednictwem Świętokrzyskiego WIIH odwołanie złożone przez stronę postępowania.

W odwołaniu strona postępowania wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie o braku obowiązku uiszczenia przez Carry Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych ze względu na fakt, iż skład surowcowy składników badanej kurtki został zadeklarowany przez stronę postępowania w treści wszywki informacyjnej zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Ponadto, strona postępowania zarzuciła skarżonej decyzji, iż została ona wydana z naruszeniem art. 30 ust. 1 ustawy o *Inspekcji Handlowej* oraz przepisu art. 11 rozporządzenia włókienniczego.

Pismem z dnia 24 września 2015 r. Prezes UOKiK poinformował Carry Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona postępowania nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o *Inspekcji Handlowej* w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Zasady dotyczące pobierania i badania próbek produktów określone są w Rozdziale 6 ustawy o *Inspekcji Handlowej*. Zgodnie z art. 27 ww. ustawy, próbki produktów do badań pobiera się w celu ustalenia, czy produkt spełnia wymagania jakościowe i bezpieczeństwa określone w przepisach odrębnych lub dokumentach normalizacyjnych, lub czy jego jakość odpowiada jakości deklarowanej przez przedsiębiorcę. Zgodnie z art. 30 ust. 1 cytowanej ustawy jeżeli przeprowadzone badania wykażą, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji przedsiębiorcy, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia równowartości kosztów przeprowadzonych badań, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji Handlowej rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu.

Zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy *Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2012 r., poz. 496) w przypadku prowadzenia badań przez laboratorium kontrolno-analityczne Inspekcji wysokość należności pieniężnej, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o *Inspekcji Handlowej*, ustala dyrektor laboratorium, z uwzględnieniem rodzaju badanego produktu, rodzaju materiałów lub urządzeń użytych w toku przeprowadzenia badań, uzasadnionego kosztu pracy jednej osoby w jednym dniu lub godzinie pomnożonego przez liczbę osób i dni lub godzin oraz uzasadnionego kosztu pracy laboratorium.

Artykuł. 11 rozporządzenia włókienniczego stanowi, iż każdy wyrób włókienniczy składający się z dwóch lub większej liczby składników włókienniczych o różnym składzie surowcowym musi mieć etykietę lub oznakowanie, na których podany jest skład surowcowy każdego ze składników, zawiera dodatkowo wyjątek zawarty w ustępie drugim tego artykułu, który stanowi, iż etykietowanie lub oznakowanie, o których mowa w ust. 1, nie jest obowiązkowe w przypadku składników włókienniczych, które spełniają oba następujące warunki:

- a. składniki te nie są podstawową podszewką; oraz
- b. składniki te stanowią poniżej 30% masy całkowitej wyrobu włókienniczego.

Rozdział 2 załącznika VIII rozporządzenia włókienniczego (Metody analizy ilościowej dwuskładnikowych i trójskładnikowych mieszanek włókien tekstylnych) zawiera zasady, w oparciu o które prowadzone są badania laboratoryjne produktów włókienniczych.

W niniejszej sprawie inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego WIIH, w toku kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy Carry Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu w należącym do ww. przedsiębiorcy sklepie mieszczącym się przy ul. Warszawskiej 26, 25-317 Kielce (Galeria Korona), pobrali do badań laboratoryjnych produkt: kurtkę damską, index FQ-64-014, kod EAN 2000040431206, kolor beżowy, wielkość L (obwód klatki piersiowej 95-98, obwód talii 75-78, obwód bioder 101-104), skład surowcowy: tkanina: bawełna 100%, podszewka: poliester 100%, import i dystrybucja: Carry Sp. z o.o. ul. Małe Garbary 9, 61-756 Poznań.

Wyniki badań laboratoryjnych ww. wyrobu udokumentowano w sprawozdaniu z badań Specjalistycznego Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi nr 251/PW/154/2015 z dnia 26 czerwca 2015 r.

Jak wynika z powyższego sprawozdania, po zastosowaniu metody wagowej wskazanej w Załączniku VIII (Rozdział nr 2) do rozporządzenia włókienniczego w podanym badaniu wyrobie rzeczywisty, ustalony laboratoryjnie procentowy skład surowcowy nie był zgodny z wymogami przepisów rozporządzenia włókienniczego i deklaracją producenta. Należy podkreślić, że przedsiębiorca nie podważył w swoim odwołaniu wyników tych badań, a jedynie stwierdził, że jeden z kwestionowanych elementów tj. ściągacz nie podlegał obowiązkowi oznakowania.

Zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy o *Inspekcji Handlowej* w przypadku, gdy przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub deklaracji kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. W niniejszej sprawie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Świętokrzyski WIIH zasadnie nałożył na ww. przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia kwoty w wysokości 398,07 zł (słownie: trzysta dziewięćdziesiąt osiem złotych zł, siedem groszy), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań ww. produktu wynikających z zestawienia kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych, sporządzonego przez Dyrektora Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej UOKiK w Łodzi, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W opinii Prezesa UOKiK, przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały jednoznacznie, że kwestionowany produkt nie spełniał wymagań określonych przepisami rozporządzenia włókienniczego i w deklaracji producenta. Prezes UOKiK zauważa, że z przepisów ustawy o *Inspekcji Handlowej* wynika, iż w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki objętej zleceniem wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej dotyczy kontrolowanego. Tym samym zarzut strony postępowania zawarty w odwołaniu, że skarżona decyzja Świętokrzyskiego WIIH została wydana z naruszeniem przepisu art. 30 ust. 1 ustawy o *Inspekcji Handlowej* nie zasługuje na uwzględnienie.

Strona postępowania zarzuca decyzji organu pierwszej instancji naruszenie art. 11 rozporządzenia włókienniczego. Podniosła przy tym, iż badana kurtka była prawidłowo oznakowana, zwracając uwagę na przepis art. 11 ww. rozporządzenia włókienniczego. Strona powołała się w szczególności na wyjątek zawarty w ustępie drugim tego artykułu. W ocenie strony postępowania należy uznać, iż skoro wykryty w ściągaczu badanej kurtki elastan nie jest podstawową podszewką badanego wyrobu włókienniczego i stanowi zaledwie 2,4% masy ściągacza zgodnie z ww. cytowanym przepisem art. 11 ust. 2 ww. rozporządzenia wskazującym na składniki poniżej 30% masy całkowitej wyrobu własnego, nie ma obowiązku wskazywania go jako składnika włókienniczego wyrobu włókienniczego. Co oznacza, że przedsiębiorca Carry Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu zadeklarował skład surowcowy badanej kurtki zgodnie z przepisami prawa.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK zauważa, że rozumienie powyższego przepisu przez stronę postępowania jest nieprawidłowe. Analizę obowiązków przedsiębiorców w zakresie oznakowania produktów włókienniczych należy rozpocząć od wskazania, że zasady etykietowania i oznakowania wyrobów włókienniczych (patrz art. 3 ust. 1a rozporządzenia włókienniczego) określono w rozdziale 2 rozporządzenia włókienniczego. Wymagania te dotyczą czystych wyrobów włókienniczych, a więc składających się w całości z tych samych włókien (art. 7 i 8) oraz wyrobów złożonych z wielu włókien (art. 9). Przepisy niniejszego rozporządzenia dokładnie normują też okoliczność kiedy określony wyrób włókienniczy złożony jest z kilku elementów (składników w rozumieniu art. 3 ust. 1d rozporządzenia włókienniczego).

W niniejszym przypadku, to jest wyrobu złożonego z wielu włókien (bawełna, poliester, elastan) oraz wielu składników (tkanina wierzchnia, podszewka, ściągacz) – w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – niezbędne jest wzięcie pod uwagę podstawowego przepisu dotyczącego oznakowania produktów włókienniczych, to jest art. 9 rozporządzenia włókienniczego. Stanowi on, iż wyrób włókienniczy opatruje się etykietą lub oznakowuje nazwą i zawartością procentową w masie całkowitej wszystkich włókien składowych w porządku malejącym. Oznacza to w praktyce, że oznakowując (tj. podając wymagane informacje bezpośrednio na wyrobie włókienniczym poprzez ich wszycie, wyhaftowanie, wydrukowanie, wytłoczenie lub zastosowanie innej technologii – patrz art. 3 ust. 1h ww. rozporządzenia) lub etykietując (umieszczając wymagane informacji na wyrobie włókienniczym w formie dołączonej etykiety – art. 3 ust. 1g ww. rozporządzenia) przedsiębiorca obowiązany jest, zgodnie z art. 9, podać, co do zasady, nazwę i zawartość procentową w masie całkowitej wszystkich włókien składowych w porządku malejącym (podkreślenia organu). Odstępstwa od tego obowiązku zawarte są w dalszej części art. 9 ww. rozporządzenia i dotyczą np. włókien, które pojedynczo stanowią do 5 % całkowitej masy tego wyrobu włókienniczego, lub włókna, które zbiorczo stanowią do 15 % całkowitej masy wyrobu włókienniczego. Nie oznacza to jednakże, że można je pominąć w oznakowaniu czy etykietowaniu, a przepis jedynie pozwala na określenie ich wyrażeniem „inne włókna”, tuż przed lub tuż po, którym podana jest ich łączna zawartość procentowa w masie, jeżeli w momencie wyprodukowania trudne jest ich określenie (art. 9 ust. 2 rozporządzenia włókienniczego).

Powoływany przez stronę postępowania art. 11 ww. rozporządzenia dotyczy wyrobów włókienniczych wieloskładnikowych. Jak już wyżej podniesiono, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem za składnik włókienniczy uznać można część odzieży np. warstwa wierzchnia kurtki i jej podszewkę (oznacza oddzielny składnik stosowany przy wykańczaniu odzieży i innych wyrobów, składający się z jednej lub wielu warstw materiału włókienniczego przytwierdzonego wzdłuż co najmniej jednego brzegu patrz art. 3 ust. 1f ww. rozporządzenia). Jak więc strona postępowania słusznie zauważyła, w przypadku przedmiotowej kurtki była możliwość oznakowania jej zgodnie z tym przepisem, który stanowi, że każdy wyrób włókienniczy składający się z dwóch lub większej liczby składników włókienniczych o różnym składzie surowcowym musi mieć etykietę lub oznakowanie, na których podany jest skład

surowcowy każdego ze składników. Nie oznacza to jednak, że przedsiębiorca mógł pominąć włókna znajdujące się w ściągaczu. Jako każdy składnik włókienniczy, zgodnie z art.11 ust 1 rozporządzenia włókienniczego, powinien bowiem podać skład surowcowy części wierzchniej, podszewki i ściągacza, jako trzech elementów wyrobu – składników włókienniczych. Jeżeli jednakże, przedsiębiorca nie oznakowywał swojego wyrobu w taki sposób prawodawca unijny pozwolił na zastosowanie wyjątku zawartego w art. 11 ust. 2 rozporządzenia *włókienniczego*. Przepis ten po spełnieniu łącznie przesłanek:

- a. składniki te nie są podstawową podszewką
- b. składniki te stanowią poniżej 30 % masy całkowitej wyrobu włókienniczego

pozwała na pewne odstępstwo. Otóż etykietowanie lub oznakowanie wyrobów włókienniczych wieloskładnikowych nie byłoby wtedy obowiązkowe.

W praktyce mogło to oznaczać, że przedsiębiorca mógł nie podawać składu surowcowego w rozbiciu na poszczególne składniki, ale mógł zastosować – w drodze wyjątku – art. 9 ww. rozporządzenia i podać skład surowcowy w odniesieniu do całego wyrobu traktując go jako 100% zastosowanych składników włókienniczych. Nie oznacza natomiast, tak jak rozumie to strona, że włókien tych można w ogóle nie podawać.

Tym niemniej skoro strona postępowania uznała, że uwidoczni skład surowcowy w rozbiciu na poszczególne składniki włókiennicze (a więc skorzysta z dyspozycji art. 11 rozporządzenia *włókienniczego*) – powinna to uczynić z uwzględnieniem wszystkich składników wyrobu, a więc włącznie ze ściągaczem, tym bardziej w sytuacji kiedy w składzie ściągacza znajdowało się inne włókno (elastan).

Odstępstwa od ww. zasad są ściśle określone w przepisach rozporządzenia włókienniczego. Przykładowo art. 17 niniejszego aktu prawnego odsyła do załącznika V ww. rozporządzenia zawierającego wyroby włókiennicze, które nie podlegają obowiązkowemu etykietowaniu lub oznakowaniu. Dalej art. 19 ust. 2 ww. rozporządzenia wskazuje, jakie elementy nie są brane pod uwagę przy ustalaniu składu surowcowego i są one zawarte w załączniku VII. Żaden z tych przypadków nie dotyczy ściągaczy. Podstawową zasadą jaka, przyświecała prawodawcy unijnemu przy sporządzaniu niniejszego aktu prawnego było zapewnienie jednolitych, prawidłowych informacji konsumentom. Podniesione jest to już w preambule aktu w motywie 10, który stanowi, że dla zapewnienia dostępności prawidłowych i jednolitych informacji dla wszystkich konsumentów w Unii, obowiązkowe powinno być podanie składu surowcowego na etykiecie lub oznakowaniu. Tym samym, zasadą jest podawanie pełnego składu surowcowego wszystkich zastosowanych włókien tekstylnych, a wyjątki są ściśle i enumeratywnie wskazane w przepisach. Jak wynika z zebranego materiału dowodowego w szczególności wyników badań laboratoryjnych, kwestionowany wyrób złożony był z następujących włókien: bawełny, poliestru i elastanu, przy czym w oznakowaniu nie podano trzeciego z nich. Produkt mniejszy nie spełniał zatem wymagań określonych w art. 9 ust. 1 rozporządzenia włókienniczego, tym samym deklaracja producenta umieszczona na produkcie nie była prawidłowa. Niezależnie od powyższego, przedsiębiorca deklarując obecność określonych włókien w poszczególnych składnikach wyrobu (tkaninie wierzchniej oraz podszewce) nie wypełnił dyspozycji obowiązujących przepisów i nie wziął pod uwagę, że ściągacz, a więc jeden ze składników wyrobu będzie miał skład surowcowy złożony

z niezadeklarowanego włókna (elastanu), którego pominięcie naruszyło wskazany w przepisach obowiązek zgodnego z przepisami etykietowania i oznakowania produktu.

Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jednoznacznie stwierdza, iż argument strony nie zasługuje na uwzględnienie.

Tym samym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji i uznał, iż zasadnie nałożył on na ww. przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia kwoty w wysokości 398,07 zł (słownie: trzysta dziewięćdziesiąt osiem złotych zł, siedem groszy), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań ww. produktu.

W opinii Prezesa UOKiK, przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały jednoznacznie, że kwestionowany wyrób nie spełniał wymagań określonych w przepisach rozporządzenia włókienniczego. W ocenie Prezesa UOKiK, z przepisów ustawy o *Inspekcji Handlowej* wynika, iż obowiązek dotyczy uiszczenia przez kontrolowanego kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki, objętych zleceniem wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, w związku z wykonywanymi przez niego czynnościami kontrolnymi, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 *Kpa* organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. W przedmiotowej sprawie na podstawie zebranego materiału dowodowego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach decyzja jest prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której zobowiązano przedsiębiorcę: Carry Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu do uiszczenia na rzecz Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach kwoty 398,07 zł (trzysta dziewięćdziesiąt osiem złotych siedem groszy) tytułem przeprowadzonych kosztów badań laboratoryjnych ww. produktu. Tym samym, decyzja Świętokrzyskiego WIIH nr 117/2015 z dnia 18 sierpnia 2015 r. (nr akt PU.8361.127.2015) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
W I C E P R E Z E S

Dorota Karczewska

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 § 1, 53 § 1 oraz 54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U z 2012 r. Nr 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Otrzymują:

1. Carry Sp. z o.o.
ul. Małe Garbary 9
61-756 Poznań
2. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Kielcach
3. a/a